

nese k cerkvi, tija naj pride ogleda in naj ima svojo odločeno takso 50 kr., kojih naj bodo reveži prosti!

Iz Bizelskega. (Toča.) Dne 16. junija t. l. ob $\frac{1}{3}$ uri popoldne zadela nas je velika nesreča. Bila je ta den že v jutru velika, skoraj bi rekel, da neznosljiva, vročina. Soparne megle se zbirajo po hribih, pa veter je bil sladko upanje, da kaj hudega ne pride. Kmalu popoldau pa začnejo lukati rjavkaste megle čez sv. Gorsko stran tje proti Bizelskemu. Ni dolgo trajalo, ko se prikadijo sivo rjavkasti oblaki z neznanim viharjem, tako da so se glave dreves zemlje dotikale in toča, kakor orehi debela, se vsiplje ter dober četrť ure neusmiljeno klesti in seka, da ljudstvo v cerkvi ravno pri popoldanšnji službi božji zbrano na ves glas kriči in vpije: joj nam, joj nam, zdaj smo vsi berači. In zares je mnogim faranom veselo upanje na bogato trgatav po vodi splavalo. Toča je pobila lep del vinskih goric in žitnih polja, tudi farovski vinograd — edino upanje prihodnjega g. župnika — je strašno zadet. To je zares žalostno za itak uže čez vse ubagega kmeta!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Sijajno je se vršila na Dunaji procesija na sv. Telovo; svitli cesar so se udeležili s cesarskim dvorom vred. — Bogati baron Sothen bil je od lastnega logarja ustreljen iz jeze, da mu je službo odpovedal. Judovski pisarči, hudi na Sothena, ker ni hotel nobenega Juda v službo vzeti, so naščuvali Dunajčane, da so grdo zasamovali mrličev sprevod, za logarjevo vlačugo in 4 hotive pa 8000 fl. denarjev nabrali; to kaže, kako grdo Dunajski listi, pisani od Judov, plačevani od kristijanov, tem znajo zdravo pamet mešati. Nesrečni general Uhacij, ki je se ustrelil, ni bil hitro mrtev, ampak je še živel 3 ure ter je bil v sv. olje položen spravljen z Bogom, ki mu bodi milostljiv. — V Pragi je huda volilna praska za trgovsko zbornico, ako zmagajo Čehi, proderejo ti k večini v deželnem odboru. V Brnu je vlada zankazala česke ljudske šole prirediti, ker je ondi več Čehov, nego Nemcev; češki državni poslanec Čelakovski je poslanstvo odložil. — Deželni zbor štajerski je sklican 5. sept. V Pontablu bil je potres; jednako tudi okolo Samobora in Zagreba. Hrvatski sabor zboruje zadnjokrat; ban Pejačević drži z Magjari in hoče tem Reko prepustiti. Hrvati so zaradi tega silno razburjeni. Volitve na Ogerskem so zanimive takrat, kajti zelo ubogi Slovaki pa tudi katoliško duhovenstvo se močno briga, kdo bo izvoljen, to pa zaradi tega, ker hočejo prvi svojo narodnost rešiti; slednji pa civilni zakon zabraniti. Kaj neki naši prekmurski bratje Slovenci počenjajo?

Vnanje države. Bismark baje vendar boleha; cesar mu je dal odpust. Na Bavarskem vršijo se volitve; katoličani upajo zmagati tako, da si pri-

borijo odločno večino. Bog daj! — Srbski knez Milan obiskal je ruskega carja. Temu so nihilisti zopet doposlali groziven list, naj da ustavo Rusiji! Iz Kijeva so Rusi iztirali vse tuje Jude. — Bolgarski narodnjaki hočejo kneza Aleksandra zapoditi, da se združijo z Rumelijo pod novim knezom Bogoridom. Dne 16. jun. marširajo greški vojaki v pridobljene turške dežele pa utegnejo trčiti na upor. — Francozi in Italijani se pisano gledajo, ker so prvi vzeli Tunis; v mestu Marseille živi 40.000 italijanskih delavcev; ko so toraj zmagonosni francoski vojaki vračaje se iz Afrike došli, začeli so Italijani žvižgati: to so Francozi zamerili in prišlo je do večdnevnega tepeža, ker ob enem francoski delavci to priliko porablajo, da italijanske spodrinejo, mnogo ljudij je mrtvih, še več ranjenih, 200 zaprtih. Procesije na sv. Telovo je republikanska vlada prepovedala; to žali katoličane in veseli samo freimaurerje; v mestu Nantes so katoličani po sili napravili procesijo pa je nastal hud tepež, ker so republikanci pobožnike napali. — Španjska vlada je 60.000 Judov bežečih iz Rusije ukazala dobrohotno sprejeti. Naj jih le ima! — V Aziji bili so hudi potresi, mesto Van je razrušeno, 400 hiš je razdjanih okolo 100 ljudij usmrtenih.

Za poduk in kratek čas.

Poslanci dr. Tonkli, dr. Schmiderer, dr. Vošnjak pa Slovenci.

V. Temeljitemu zagovorniku Slovencev, g. dr. Tonkliju, odgovarjal je precej omahljivo g. naučni minister baron Konrad. Za njim je prvič zoper Slovence črhnil znani „Hammer-Amboss“ dr. Schmiderer zadevno učiteljišče mariborsko pa je pokazal, da reči ni prav razumel. Naš velezaslužni poslanec, g. dr. Vošnjak je obadva zavračal v daljšem govoru, ki se glasi:

Nj. ekscelenca gospod naučni minister je našel, da britke tožbe — kakor se je sam izrazil — poslanca dr. Tonklija niso povsem neopravičene in da se je uže marsikaj zgodilo za zboljšanje slovenskega šolstva. Žali Bog, da ne morem pritrditi tej izjavi Nj. ekscelence, ker se od tega, kar smo si doseči prizadevali, je prav malo ali prav za prav nič izpolnilo in da mi niti tega nismo dobili nazaj, kar smo pod ministerstvom Hohentwartovim uže imeli glede učiteljskih izobraževališč v Ljubljani in glede srednjih šol na Kranjskem. V vsakej seji te visoke zbornice sem naše želje in pritožbe glede naučnega ministerstva razlagal, žali Bog doslej brezuspešno, in tudi zdaj se razbijajo naše tako opravičene pritožbe — kakor se vidi — jaz ne rečem ob vladi, ampak ob njenih organih. Organi, ki imajo vladne naredbe izvrševati, ki bi sploh morali v duhu vlade delovati, so še tisti, kateri so bili pod prejšnjim germanizujočim sistemom imenovani, ki so kot pristaši prejš-